

Chương 122: Dùng sinh mệnh để giảm béo

Nhìn thấy cô giống như đứa bé ngồi dưới đất lăn lộn khóc lóc om sòm, Hạ Vi Bảo cảm thấy buồn cười. Nhưng người ta thương tâm như vậy, cô lại ngượng ngùng cười.

Vì thế đứng ở tại chỗ bất động.

Lục Hoa San khóc lớn một hồi, thanh âm thút tha thút thít. Cô cảm thấy mình rất ngốc. Tất cả mọi người nhìn thấy rõ ràng, chỉ có cô là thiếu năng trí tuệ, cư nhiên còn muốn cùng Lý Dịch kết hôn.

“Cô có phải cảm thấy tôi không biết tự lượng sức mình hay không, đáng vẻ xấu như vậy còn hy vọng xa vời Lý Dịch thật lòng yêu tôi. Tôi biết, tất cả mọi người khinh thường tôi, đều ở sau lưng chê cười tôi, nói tôi là cóc muốn ăn thịt thiên nga.”

Hạ Vi Bảo rất muốn nói, đúng vậy, thật là có chút không biết lượng sức..... Nhưng nhìn thấy Lục Hoa San thương tâm như vậy, cô đương nhiên sẽ không nói ra những lời này.

“Chuyện này cũng không thể trách cô, Lý Dịch sớm có dự mưu.”

Lục Hoa San hít hít cái mũi, “Tôi đến tột cùng làm sai cái gì, tại sao trời cao muốn đối với tôi như vậy, tôi rõ ràng có gia thế rất tốt, rõ ràng có thể có đáng vẻ thật xinh đẹp, rõ ràng có thể cho tất cả cô gái đều hâm mộ tôi, nhưng tại sao.....”

Nói tới đây, cô tựa hồ quá kích động, cũng có chút không thở

nổi. Lau nước mắt một phen, sau đó quay đầu nhìn về phía Hạ Vi Bảo, “Cô biết không, tôi ghen ghét cô, thực ghen ghét thực ghen ghét, tôi ghen ghét tất cả cô gái đáng vẻ xinh đẹp. Nhưng tôi ngay cả lộ ra ghen ghét cũng không được, mẹ tôi sẽ áy náy, anh trai của tôi sẽ thương tâm..... Hiện tại tôi ngay cả nhà cũng không dám về, nhìn thấy khuôn mặt anh trai của tôi, tôi liền cảm thấy thật khó chịu. Rõ ràng là anh em, tại sao khác biệt lớn như vậy. Tôi rất hận.....”

Nước mắt như thiếu đê.

Cô thật sự rất hận.

Hạ Vi Bảo vốn dĩ cũng không đặt chuyện của Hoa San ở trong lòng, chẳng qua ngẫu nhiên gặp được, vì dân diệt trừ đàn ông cặn bã, cứu vớt em gái ra nước lửa. Nhưng hiện tại nhìn thấy cô thương tâm như vậy, đột nhiên có chút không đành lòng.

Mẹ nó, bỗng cung rõ ràng là thân con gái, vì sao có một trái tim đàn ông thương tiếc em gái!

“Cô có thể giảm béo mà.”

“Tôi giảm, giảm không được, tôi có biện pháp nào, nửa năm qua tôi không ăn một hạt cơm, hai ngày một quả táo, rất nhiều lần đối ngất vào bệnh viện, nhưng đều giảm không xuống, tôi có thể có biện pháp nào. Anh trai của tôi vì tìm kiếm bác sĩ giỏi khắp thế giới cho tôi cũng không trị hết bệnh cho tôi, tôi có thể làm sao bây giờ.”

Hạ Vi Bảo trừng lớn hai mắt, “Nửa..... Nửa năm không ăn một hạt cơm? Vậy cô ăn cái gì.”

“Táo a, có người nói táo có thể giảm béo.”

Oh My God!

Nửa năm không ăn cơm, chỉ ăn táo, đây vẫn là người sao. Cô đột nhiên giờ tay vái chào, “Kính cô là trang anh hùng!”

Đây là tàn nhẫn bao nhiêu mới có thể đối với mình hạ nặng tay như thế!

“Người nhà của cô mặc kệ cô sao.”

“Tôi không cho bọn họ quan tâm, anh trai của tôi bức tôi ăn cơm, tôi liền cắt cổ tay uy hiếp.”

Khóe mắt Hạ Vi Bảo hung hăng co rút, đủ tàn nhẫn! Đây là dùng sinh mệnh để giảm béo a.

“Cô bị bệnh gì?”

Nhắc tới chuyện này, Lục Hoa San càng thương tâm.

“Nội tiết tố, lúc mẹ tôi mang thai tôi, bị tiểu tam tiêm nội tiết tố, sau đó truyền tới trên người tôi, cho nên tôi vừa sinh ra đã như vậy. Có thể là cảm thấy thẹn với tôi, cho nên mẹ tôi cùng anh trai của tôi đều rất thương tôi. Đặc biệt là anh trai của tôi, vì bệnh của tôi và mẹ tôi rầu thúi ruột. Nhưng tôi còn không hiểu chuyện như vậy, vì Lý Dịch trở mặt với anh ấy, ô ô..... Tôi thật là khó chịu, tôi thực có lỗi với anh của tôi.....”

Hạ Vi Bảo cảm thấy rất đáng thương.

Bất quá, nội tiết tố?

Đó rốt cuộc là thứ gì, Dương Túc cũng nói một người bạn của anh bởi vì nội tiết tố bị béo phì. Lấy ra di động, lên Baidu một chút.

Giải thích vô cùng tốt, giống như thiên thư, hoàn toàn không hiểu nội tiết tố là cái gì.

Bất quá.....

Hai mắt Hạ Vi Bảo sáng lên, nghi nan tạp chúng, cô vô cùng cảm thấy hứng thú.